

KOMUNIKAT

Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

z dnia 10 października 2017 r.

Mając na uwadze liczne skargi i zgłoszenia napływające do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wskazujące na występowanie w ramach procesu wystawiania paszportów dla zwierząt towarzyszących niepokojących i nieprawidłowych praktyk pragnę przypomnieć:

1. Wymogi techniczne odnoszące się do mikroczipów (transponderów) wskazane są w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. U. UE. L z 2013 r. nr 178 str. 1) w sposób następujący:

„Transpondery muszą:

a) być zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystywać technologię HDX lub FDX-B; oraz

b) być możliwe do odczytania przez czytnik zgodny z normą ISO 11785.”

Wymogi te zostały w sposób niezmienny przeniesione z uchylonego rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG. Każdy transponder spełniający powyższe wymogi może zostać wykorzystany do znakowania zwierząt – brak jest jakiegokolwiek podstawy do odmowy wszczęcia

transpondera, który spełnia powyższe wymogi – nie ma tutaj w szczególności żadnego znaczenia jego kod początkowy. Z żadnych przepisów prawa powszechnie obowiązującego nie wynika, iż musi być to liczba 616.

2. Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do automatycznego wpisywania zwierząt, którym wystawia się paszport dla zwierząt towarzyszących do baz danych prowadzonych przez różnego rodzaju podmioty gospodarcze. W żadnym też wypadku nie jest dopuszczalne uzależnianie wystawienia paszportu dla zwierzęcia od zarejestrowania go w jednej z takich baz. Tego typu praktyki mogą skutkować wykreśleniem danego lekarza weterynarii z rejestru lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał.

3. Wpisywanie danych zwierząt i ich posiadaczy do baz danych prowadzonych przez różnego rodzaju podmioty gospodarcze może się odbywać wyłącznie za zgodą posiadacza zwierzęcia, która powinna być wyrażona na piśmie. Należy bowiem pamiętać, iż dane przekazywane lekarzowi weterynarii przy wystawianiu paszportu dla zwierząt towarzyszących mogą być wykorzystane, bez potrzeby uzyskania dodatkowej zgody, wyłącznie do zgłoszenia danego paszportu do centralnego rejestru wydanych paszportów prowadzonego przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną. Wykorzystywanie tych danych do jakichkolwiek innych celów stanowić będzie wymagające osobnego upoważnienia przetwarzanie danych osobowych ze wszelkimi tego konsekwencjami. Oznacza to konieczność wdrożenia wszelkich wymogów wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 t.j.) oraz dopełnienia wskazanych tam obowiązków. Należą do nich w szczególności obowiązek zgłoszenia zbioru danych do GIODO, konieczność nadania upoważnień osobom, które zajmują się przetwarzaniem danych, zebranie oświadczeń obejmujących zgody osób, których dane są przetwarzane, prowadzenie polityki ochrony danych w firmie czy wreszcie należyte zabezpieczenie tych danych. Dodatkowo należy pamiętać, iż w 2018 roku zaistnieje również konieczność dostosowania się przedsiębiorców przetwarzających dane osobowe do unijnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych wprowadzającego m.in. nowe obowiązki.

Prezes
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Jacek Łukaszewicz